

CAMPANET

publicació de l'O.C.B.

SETEMBRE- DESEMBRE Núm. 46-47

ANY VII

SES FONTS UFANES

SUMARI

Editorial: Som un poble violent?. "Quaderns de Campanet". Els pressuposts municipals de l'any 1990. De jove a jove: na Catalina "Costitxera". In memoriam de l'ami Miquel Cabanellas. Els Reis. Campanet a la Gran Enciclopèdia de Mallorca. Llengua i mitjans de comunicació. Conversa amb n'Andreu Picolins. El pintor Bernat Morell. Els Benjamins del C.E. Campanet. El BEC informa.

"CAMPANET"

Revista Bimestral

Edita: Obra Cultural Balear
Delegació de Campanet

Equip de redacció:

Joan Blades Crespí
Damià Ferrà-Pons
Maria Antònia Juan
Francisca Bisqueria
Tomeu Martorell
Jaume Morell Pons
Jaume Ordines
Damià Pons i Pons
Biel Reinés Sastre
Catalina Vilanova
Miquel Vives Mascaró

Administració i publicitat:

Biel Reinés Sastre

Fotografia:

Damià Ferrà-Pons
Pere March Mascaró
Jaume Nadal Ripoll
Damià Pons i Pons

Disseny:

Joan Martorell

Impressió:

Apòstol i Civilitzador
Petra

Dipòsit Legal:

P.M. 659/1982

Domicili:

Plaça de Son Bordoí,
10, 2on. Tf.: 516227

Portada: Jaume Reinés "Beteta"

Els articles d'aquesta
revista expressen únicament l'
opinió dels seus autors.

Preu: 110 pessetes.

ADOMAR

ALTA FIDELITAT DIGITAL

JOAN MARTORELL MARTORELL
CAMPER PETRERO - S. P. - TEL. 51.63.82
CAMPANET

ESPECIALITAT EN MUNTATGES D'EQUIPS DE MÚSICA D'ALTA FIDELITAT DIGITAL PER:
CAFÈS, PUBS, VIVENDES I COTXES. DES D'UN SIMPLE ALTAVEU A L'EQUIP MÉS
COMPLET DE MÚSICA. LECTORS DE COMPACT DISC, PLETINES, EQUALITZADORS,
PREVIS, MESCLADORS, ETAPES DE POTÈNCIA, ALTAVEUS DE DUES I TRES VES,
RADIO I SUB-RADIO.

Tot Gust

la tenda de moda

INCA CENTRO AUTO, S.A.

CONCESSIONARI OFICIAL

OPEL

GM

AVDA. D'ALCÚDIA, 73

TELEFONS

RECANVIS I TALLER 50 50 21

VENDES 50 34 86

INCA

RADIO 4

FM 90. 1.

Editorial

SOM UN POBLE VIOLENT?

L'atropellament d'un jove davant es Trui amb un cotxe conduït per una espècie de pilot suïcida torna a posar d'actualitat la qüestió de la violència al nostre oble en la relació entre les persones. Aquest fer -que per sort no va tenir conseqüències més greus- demostra fins on es pot arribar quan un es pren la vida com una competició, com un enfrontament constant amb els altres.

I és que pareix que les ganes de brega, la crispació i la ràbia atreven - molts de campaneters. N'és una demostració el comportament deplorable d'una certa gent que va a veure els aprtits de futbol. No són ja les amenaces i els insults típics, dirigits a l'àrbitre i a l'equip contrari per sistema; són - unes autèntiques ganes de pegar-se amb algú, d'espassar-se els nervis barallant-se.

Aquesta crispació -i això és el més preocupant- troba molts d'adeptes entre els joves. Es podrà dir que sovint encén el foc algú de fora poble -en el cas de l'atropellament, el "brusquer" era de sa Pobla-. Gairebé sempre, però, el foc pren massa aviat entre els campaneters.

Potser no té remei. La pau i l'harmonia no deven estar de moda. La diversió deu haver d'anar acompanyada de la sang. Hem estat sempre un poble amb "marxa". No volgüem esser, però, un poble violent; no caiguem en la provocació.

"QUADERNS DE CAMPANET" FA HISTÒRIA DE LA MÚSICA AL NOSTRE POBLE

Amb data del mes de desembre s'ha publicat el número 3 de la revista monogràfica "Quaderns de Campanet". En aquesta ocasió el tema és la música. L'exposició realitzada per les festes de Sant Victorià de 1988 n'ha estat el punt de partida. S'hi mostren

des de composicions tradicionals -com els goigs dels quintos- fins a informacions sobre la Coral Sant Miquel o la Banda "La Unió" recentment creada. El nombre de pàgines, més de vuitanta, ha estat producte d'una recerca molt laboriosa. Malgrat tot, no volem amagar que hi ha algunes coses que eren millorables i, a més, sabem que hi ha algunes mancances de noms o d'informacions. Per exemple, ja hem "descobert" que al llistat dels membres que formen actualment "La Unió" hi falten alguns músics. Per solventar-ho, esmentarem tot seguit els dos noms que fins al moment ja hem vist que hi eren absents:

- JUAN AMENGUAL, Maria Antònia. Palma, 1965. Toca el clarinet.
- TORTELLA REINES, Gabriel. Campanet, 1948. Metge. Toca el saxofó.

3 D'aquest número de "Quaderns de Campanet" se n'ha fet un tiratge de mil exemplars i serà enviat a tots els subscriptors de la nostra revista de manera gratuïta. També es podrà comprar al lloc de venda habitual, a l'estanc.

Noticiari

TROMBA D'AIGUA SOBRE CAMPANET

El matí de dia 21 de setembre tota la zona nord-est de Mallorca es va veure afectada per pluges torrencials. A Campanet es registraren 140 litres per metre quadrat. Les pèrdues s'han de situar sobretot al camp, ja que al nucli urbà, tret d'algun cas, no hi va haver problemes gràcies al fet que als carrers del poble tenen pendent.

Els marges de les finques varen esser arrassats per les aigües. Va caure a terra una de les parets del camp de futbol i el sistema d'aigua potable també en va sofrir les conseqüències perquè es va rompre una de les bombes extractores.

Després es va obrir un termini perquè els afectats poguessin presentar a l'Ajuntament les valoracions de les seves pèrdues, per tramitar ajudes als organismes adequats. (Font: "Diari de Mallorca", 27-setembre-89).

FESTES DE SANT MIQUEL

A les festes d'enguany es va presentar "La Unió Musical de Campanet", amb un recital el diumenge. A més, es va inaugurar la Casa de Cultura, es va fer l'Homenatge a la Vellesa, amb un recital de la Coral Sant Miquel i es va inaugurar l'exposició de ventalls i el III Certamen de Fotografia Vila de Campanet el divendres.

El dissabte es va fer la fidevada a Son Puça i llavors hi ha haver ball a la plaça Major. El mateix dissabte, els més petits varen poder participar en tallers de barquetes i estels i ballar amb Cucorba. Els actes acabaren diumenge amb la representació de l'obra de teatre "L'amo de Son Grau", de Pere-Antoni Reinés. (Font: "Diari

NOU HORARI DE LA RECOLLIDA DE FEMS

El mes d'octubre ha millorat el servei de recollida de fems, ja que aquest s'amplia en un dia. Ara es realitzarà els dilluns, els dimecres i els divendres, mentres que abans es recollia només els dimarts i els dijous. Aquest acord es va prendre en la sessió plenària de setembre amb els vots favorables del PSM i el PSOE. El PP va votar en contra perquè considerava que no era necessari augmentar els dies de recollida. La millora del servei suposarà un increment de 53 pessetes en la quota mensual. (Font: "Diari de Mallorca", 6-octubre-89).

REORDENAT EL TRÀNSIT AL CARRER LLORENÇ RIBER

La senyalització d'aparcaments al carrer de Llorenç Riber fa que els automobilistes hagin de deixar ben aparcats els seus vehicles i el trànsit no hi sigui tan problemàtic. Darrerament la policia municipal denuncia els que deixen el vehicle mal aparcats o incompleixen les normes de circulació. La quantia de les multes és de 2.000 ₧ si es paguen a l'Ajuntament i de 4.000 si s'envien a la Direcció General de Trànsit. (Font: "Diari de Mallorca", 4-octubre-1989).

PROBLEMES AMB L'AIGUA POTABLE

A començaments d'octubre es va tallar dues vegades el subministrament d'aigua potable per una romputa de la bomba que impulsa l'aigua de sa Cova fins al depòsit de sa Murtera. La bomba havia estat ja substituïda per una altra, que també es

va inutilitzar. Aquesta bomba s'havia instal·lat mentre s'arreglava l'altra.

Per afrontar aquests problemes, l'Ajuntament va decidir comprar una altra bomba per a aquests casos d'emergència i per evitar que la població es quedi sense aigua. Una altra de les mesures serà obrir un nou pou. (Font: "Diari de Mallorca", 12-octubre-89).

PISCINA MUNICIPAL PER A L'ESTIU QUE VE

Per al pròxim estiu, Campanet comptarà amb una piscina municipal a la zona del camp de futbol. L'Ajuntament va aprovar a mitja juliol la primera fase del projecte, per un valor de quasi 16 milions de pessetes. El Consell Insular va concedir una subvenció de 10.700.000 pts.

El projecte total inclou dues piscines: una per a adults i l'altra per als nins. El projecte de la primera fase, que es vol tenir acabada per a l'estiu, fa referència a una piscina de 25 m de llarg per devers 12 d'ample, amb una profunditat que va des d'un metre quaranta a dos metres. La segona fase serà una piscina de dotze metres de llarg per sis d'ample i amb una profunditat inferior a un metre. (Font: "Diario de Mallorca", 25-octubre-89).

PLA D'OBRES I SERVEIS

Dins el Pla d'Obres i Serveis del Consell Insular s'hi han inclòs les tres peticions que va fer l'Ajuntament: la remodelació de la plaça de Son Puça, l'asfaltatge del camí de Can Miret i l'enllumenat d'Ullaró. (Font: "Diari de Mallorca", 13-octubre-89).

S'INICIEN LES NEGOCIACIONS PER A LA NOVA VIA D'ACCÉS AL POBLE

Tal com preveuen les normes subsidiàries, l'Ajuntament està disposat a construir la carretera que enllaçarà la carretera de Moscarí amb la de Palma. Segons el batle, servirà per descongestionar el trànsit de cotxes, que és un dels grans problemes de la localitat.

Ja s'han començat les converses amb els veïns afectats pel traçat de la via perquè cedesquin els seus terrenys abonant les quantitats que s'acordin per evitar expropiacions que retardarien l'obra i rebaixarien la quantitat que podrien rebre els propietaris.

El traçat de la via no parteix finques sinó que passa pels costats. Només seria problemàtic, segons fonts municipals, tirar a terra la casa del carrer Major on ha de desembocar aquesta via, ja que els seus propietaris exigeixen a canvi una casa dins el nucli urbà. L'obertura d'aquesta via no permet, si no es modifica el pla urbanístic, que les finques que hi donin s'urbanitzin. La majoria de campaneters veu bé que s'obri aquesta via, però altres no la consideren tan imprescindible. Ningú s'hi ha mostrat públicament en contra. Només el BEC ha insinuat que la construcció d'aquesta via era un dels màxims objectius del batle. (Font: "Diari de Mallorca", 26-octubre-89).

POQUES POSSIBILITATS DE FER UN CAMP DE GOLF A CASELLES

Existeixen rumors que els compradors de Caselles projecten un camp de golf pe aquell indret. A l'Ajuntament, però, no s'hi ha presentat cap projecte concret ni s'han tengut converses de cap casta, segons el batle, que també afirma que el planejament urbanístic de Campanet no permet cap actuació d'aquest tipus i l'Ajuntament no està disposat a canviar una normativa aprovada recentment.

Caselles i Can Sion han estat venuts a un grup estranger aquestes darreres setmanes. El reg seria una altra de les dificultats per aprovar aquest projecte, ja que segons la Llei de camps de golf l'aigua que s'hi utilitzi ha de ser residual i provenir d'una estació depuradora. (Font: "Diari de Mallorca", 3-novembre-89).

CURSET D'ORDINADOR I DE CATALÀ

Un conveni entre l'Institut Nacional d'Ocupació i l'Ajuntament ha servit per fer un curset d'operadors d'ordinadors que va començar per novembre. Els alumnes majors de 25 anys reben 550 pts. per dia lectiu i els inscrits a les oficines de l'INEM amb més d'un any d'antiguitat tenen dret al 80% del sou mínim interprofessional.

Per una altra part, per octubre va començar un curset elemental de català fruit d'un conveni entre l'Ajuntament i l'Obra Cultural Balear (Font: "Ultima Hora", 31-octubre-89).

CAMPANET AL DIARI "BALEARES"

El diari "Balears" del 20 de desembre va dedicar un Suplement de vuit pàgines al nostre poble. A més de catorze fotografies, s'hi publicaren dues entrevistes —al batle Francesc Aguiló i al mestre i poeta Miquel Oliver i Bauçà—, dos articles —un sobre els dos campaneters més il·lustres i un altre sobre les iniciatives culturals de l'Ajuntament—, i una sèrie d'informacions breus sobre qüestions diverses: els membres del Consistori, les realitzacions i els projectes municipals, les coves de Campanet i els malnoms. També hi havia onze anuncis publicitaris d'empreses locals, sis de les quals (enhorabona!) eren en llengua catalana. Malauradament els articles del Suplement —amb l'excepció de l'entrevista al batle— eren en castellà.

PUBLICACIÓ D'UN NOU "BUTLLETÍ INFORMATIU"

L'Ajuntament ha editat el "Butlletí Informatiu" número 2 per tal de donar comptes de les activitats municipals dutes a terme al llarg del 1989. La publicació respon a la voluntat d'informar als campaneters sobre les iniciatives i les realitzacions impulsades per l'Ajuntament amb els recursos que els mateixos ciutadans han posat a les mans de l'equip que governa el municipi. Amb la lectura de les vuit pàgines de la publicació, cada campaneter pot valorar la feina municipal realitzada. D'un primer cop d'ull sembla inqüestionable que la valoració ha de ser positiva: l'Ajuntament fa moltes coses, promou i dóna suport a moltes iniciatives, s'esforça en dotar al poble de les infraestructures de serveis que són pròpies d'una societat europea a les portes del segle XXI,... Campanet és a hores d'ara un poble enormement dinàmic i l'Ajuntament contribueix amb el seu

suport a mantenir i enfortir aquest dinamisme. Probablement ja no hi pot haver un mèrit major que el d'afavorir la capacitat creativa de la comunitat que es governa.

EN VICENTE PASCUAL RODRIGO HA EXPOSAT A BARCELONA

Del 7 de novembre al 2 de desembre, aquest pintor aragonès (Saragossa, 1955), que resideix i treballa a Campanet des de l'any 1981, ha exposat setze obres a la Galeria Eude de Barcelona.

En ocasió de l'exposició, s'ha editat un catàleg que és una vertadera joia bibliogràfica, a més d'esser ben útil per a iniciar-se en el coneixement del món artístic de Vicente Pascual. La publicació inclou un text magnífic sobre l'obra del pintor signat per na Magdalena Aguiló i Victory, tres poemes de l'artista Albert Ràfols-Casamada, reproduccions fotogràfiques de cinc de les teles exposades i una relació detallada de totes les exposicions fetes pel pintor des dels seus inicis. Un bon catàleg per a una obra que té una forta personalitat.

PRIMERA EXPOSICIO D'EN PERE ALEMANY A BARCELONA

El pintor campaneter Pere Alemany ha fet la seva primera exposició a Barcelona, concretament a la Galeria Ambit. A la inauguració hi assistiren diverses personalitats del món de la política i la cultura: Xavier Bru de Sala, director general de Cultura de la Generalitat, els escriptors Jaume Vidal Alcover i Maria Aurèlia Capmany, els pintors Joan Pere Viladecans i Vicenç Calbet,... L'exposició —celebrada durant el mes de desembre— va rebre valoracions elogioses de part dels crítics d'art de "La Vanguardia" i "El País".

CAMPANET A LA "GRAN ENCICLOPEDIA DE MALLORCA"

Als fascicles 54 i 55 de la Gran Enciclopèdia de Mallorca hi varen aparèixer les entrades Campanet (revista), Campanet (municipi), Comuna de Campanet, Coves de Campanet, Grup de Campanet, "Quaderns de Campanet", Revolta de Campanet i "Campanet. Hojas Informativas". En total, unes devuit pàgines dedicades al nostre poble —text, fotografies i gràfics. L'article dedicat al municipi —descripció geogràfica, història, economia i vida social— és una síntesi molt completa i densa que permet assolir un coneixement molt profund sobre el passat i el present del nostre poble. La qualitat i la minuciositat de la fitxa ha estat possible gràcies a la informació exhaustiva que en Damià Ferrà-Ponç, que ha estat qui l'ha elaborada, en té, sobre Campanet. El fet que fins ara si- guem el poble que ha sortit més ben representat a la Gran Enciclopèdia és una conseqüència de la feliç circumstància que en Damià Ferrà-Ponç sigui, a la vegada, un redactor de plantilla de l'obra i un coneixedor exhaustiu de Campanet i els campaneters.

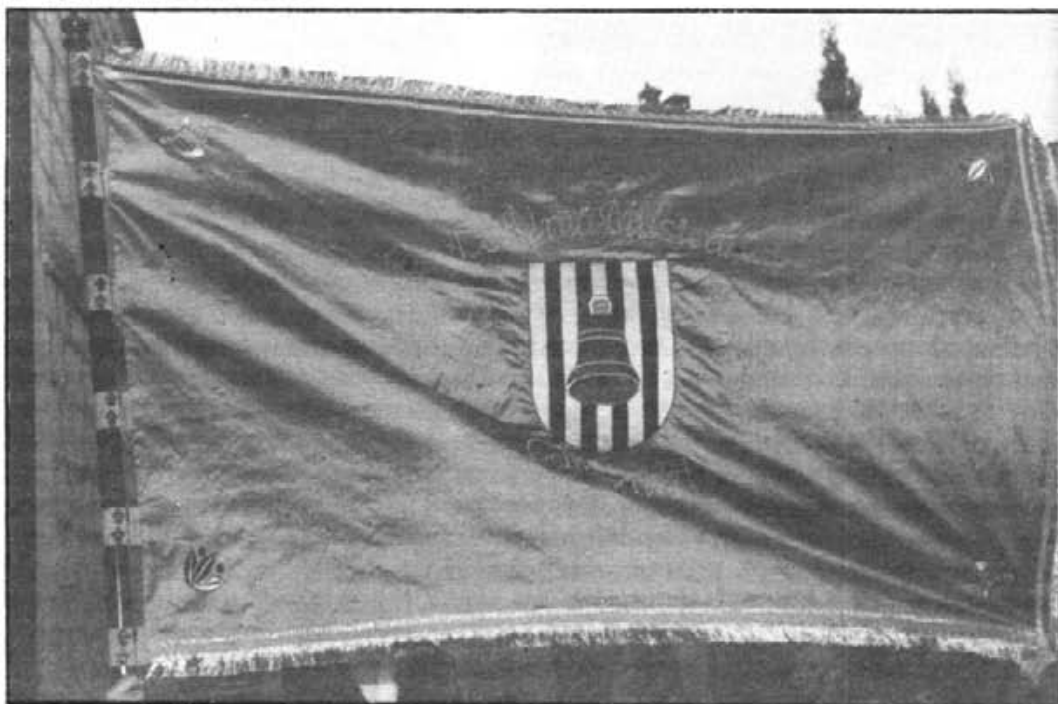
ACTIVITATS MUSICALS

Les associacions musicals campaneteres han realitzat diverses actuacions al llarg dels darrers mesos.

El 7 de setembre, la Revetla Campanetera va actuar a Fornalutx.

En ocasió de Santa de Santa Cecília, la Coral Sant Miquel i la Coral de Porreres feren un concert conjunt, en dos dissabtes successius, a cadascun dels dos pobles. Així mateix, la Coral campanetera va participar en la Trobada Els Cors de Mallorca canten Nadal que enguany s'ha celebrat a Artà.

Enguany, però, i per primera vegada, la Banda La Unió també va celebrar la diada de la patrona de la música, donant un concert enmig de la plaça. Un grup nombrós de públic el seguí amb interès. Abans que sonassin les primeres notes, hi hagué un acte molt emotiu: l'amo en Toni "Magí", un supervivent de la banda dels anys trenta, va fer entrega de la bandera de "La Unió" actual a un dels joves músics. La bandera —fons blau, escut quadril·lrat amb una campana a damunt i la inscripció del nom de la banda— ha estat dissenyada per en Joan Martorell "Canta" i brodada per na Francisca Capellà "Foradina" i na Catalina Reinés "Xeremiera".

ACTE DEL BEC I LA CRIDA

El dissabte 23 de desembre, als baixos de l'Ajuntament, el membre de la CRIDA Tomeu Martí va fer una xerrada sobre Constitució espanyola i Autodeterminació. L'acte s'inscriví en les Jornades del 31 de desembre, Diada Nacional de Mallorca, i va ésser una bona ocasió per a conèixer un tema que al llarg del mes de desembre ha estat notícia.

SES UFANES VAREN TORNAR BROLLAR

Després de dos anys sense comparèixer, Ses Ufanes varen tornar a brollar amb força el darrer dia de l'any. La gran quantitat d'aigua que havia caigut els dies anteriors a la zona de LLuc va permetre que es tornàs a produir un dels espectacles naturals més hermosos que poden contemplar-se. Molts de campaneters, i també molts d'externs, acudiren a veure-les i contemplaren amb admiració el prodigi. A més a més, l'espectacle d'aigua té el millor escenari imaginable: l'alzinar de Gabel·lí Petit. Com acostuma succeir cada any que les fonts rebenten, la TVBalear en va mostrar imatges. Ses Ufanes enguany ja ens han ofert el seu espectacle, molt probablement això també vol dir que a l'estiu ens eixugaran la set.

POLÈMICA AMB SA PUJADA I ES TRUI

Pel novembre l'Ajuntament -a través de la Comissió de Govern- va acordar sol·licitar al Delegat del Govern la competència de poder tancar els bars de la localitat més prest que l'hora establerta per a tots els locals nocturns de les Balears, com a mesura per frenar el clima de violència i inseguretat que es produïx al voltant des Trui i sa Pujada. Aquesta petició de l'Ajuntament, segons un portaveu municipal, no suposava que automàticament es fes tancar els bars més prest sinó només la facultat de fer-los tancar si es conisera necessari. Aquesta decisió va motivar una recollida de firmes en contra del batle entre -sobretot- els clients de sa Pujada. Al final, aquestes firmes no s'han fer arribar a l'Ajuntament.

FESTIVAL PRO-RÀDIO PICORNELL

El BEC organitzà per als dies 19 i 26 de desembre una festa pro-Ràdio Picornell. Les actuacions que s'hi feren consistiren en "play-backs" de diferents grups musicals de moda, els intèrprets foren alguns dels mateixos membres de l'associació ecologista. Majoritàriament, els assistents al festival foren alumnes de l'escola.

MOR A CAMPANET EN MIQUEL CABANELLAS

El passat dia 3 de novembre morí a Campanet en Miquel Cabanelles. Segons les declaracions de la Guàrdia Civil, es pensa que la mort fou provocada per la ingestió de substàncies estupafaents o adulterades.

UN NOU LLIBRET DE JAUME SERRA

El rector del nostre poble acostuma a treure cada cert temps qualche publicació. Es un escriptor vocacional que manté una activitat permanent. No fa molts de mesos donàrem notícia de l'aparició d'una obra seva, a les darreries de 1989 n'ha treia una altra. El títol d'aquesta és Crist. Ha estat imprès a les Gràfiques Munar. Es tracta d'un aplec de poesies centrades en la figura d'aquest personatge, que és, a la vegada, el punt central del cristianisme i un model de vida digne d'esser imitat per a tots aquells que senzillament aspiren a esser humans.

Cosmètics
Heromes
Perfums

GRAN VIA COLON, 16 - LOCAL 6 - INCA

ELS PRESSUPOSTS MUNICIPALS DE L'ANY 1990

El passat 30 de desembre, l'Ajuntament va aprovar el pressupost ordinari del 1990, que puja a 89.900.000 pts. És un pressupost que ja té en compte les disposicions de la nova Llei d'hisendes locals i té uns objectius que -- passen a enumerar:

- 1r.- Construir la piscina municipal i els edificis complementaris.
- 2n.- Adquirir una casa per dedicar-la a la biblioteca municipal.
- 3r.- Consolidar el Servei d'Assistència Social.
- 4t.- Millorar la infraestructura de l'aigua potable.

L'Ajuntament preveu --a part de la subvenció del Consell Insular-- un endeutament de 22.000.000 pts., que representaria un percentatge de càrrega financera d'un 7'35% sobre el pressupost ordinari de despeses.

QUADRE COMPARATIU DELS PRESSUPOSTS ENTRE EL 1987 I EL 1990

ANY	1987	1988	1989	1990
Pressupost ordinari	35.900.000	46.000.000	49.000.000	56.300.000
Pressupost Despeses	35.900.000	46.000.000	49.000.000	89.900.000
PERSONAL	15.354.000 (43,26%)	19.828.762 (43,11%)	21.775.000 (44,44%)	24.215.000 (43,01%)
MANTENIMENTS	11.457.000 (32,20%)	15.202.000 (33,50%)	15.560.000 (31,76%)	17.925.000 (31,84%)
CULTURA	1.948.000 (5,49%)	3.000.000 (6,53%)	3.950.000 (8,07%)	4.850.000 (8,62%)
ASSISTENCIA SOCIAL	50.000 (0,16%)	100.000 (0,22%)	800.000 (1,64%)	2.658.000 (4,72%)
INVERSIONS I OBRES	3.165.000 (8,92%)	5.481.000 (11,92%)	7.810.000 (15,94%)	34.462.000 (38,83%)
ENDEUTAMENT	1.759.000 (4,96%)	1.650.000 (3,59%)	1.650.000 (3,37%)	4.126.000 (7,32%)
ALTRES (Aportacions a Mancomunitats, FELIB, etc)	1.817.000 (5,12%)	810.000 (1,77%)	1.255.000 (2,57%)	1.663.000 (2,95%)

NOTA: Els percentatges estan calculats sobre els pressuposts ordinaris.

* 4 milions amb càrrec al pressupost de 1988.

** Aquest percentatge d'inversions està calculat sobre el pressupost de despeses (89.900.000 pts.)

Fent una anàlisi del quadre comparatiu, es constata que el percentatge de cost de personal es manté al voltant del 43%. El percentatge de manteniment --que fa referència a llum, reparacions, amanteniment d'escola, etc.-- fins i tot ha baixat lleugerament.

Es produeix una expansió de les despeses de cultura, que passen del 5'49% del 1987 al 8'62% actual.

Com a increments més importants, s'han de destacar el del capítol d'assistència social, que passa de ser pràcticament inexistent al 4'72% d'enguany, i el d'inversions. En aquest capítol, l'increment de les despeses és constant i sostingut fins al 1989. Per al 1990 romp espectacularment la barrera de -- creixement a causa de la inversió en la construcció de la piscina i la capacitat d'endeutament de l'Ajuntament.

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ DE LA 3ª EDAT

En ocasió de les festes patronals de Sant Miquel, va tenir lloc l'homenatge a la vellesa, patrocinat per l'Ajuntament i la Caixa de Pensions.

Uns dies abans, una comissió formada pel sr. batle Francesc Aguiló, el primer tinent de batle Pep Amengual, el director de la Caixa de Pensions, Francesc Tortella, i un servidor, visitarem els 110 campaneters majors de 80 anys, que varen esser mereixedors d'un obsequi especial. El matrimoni de més edat va rebre una placa, i també la reberen l'home i la dona que tenen més anys.

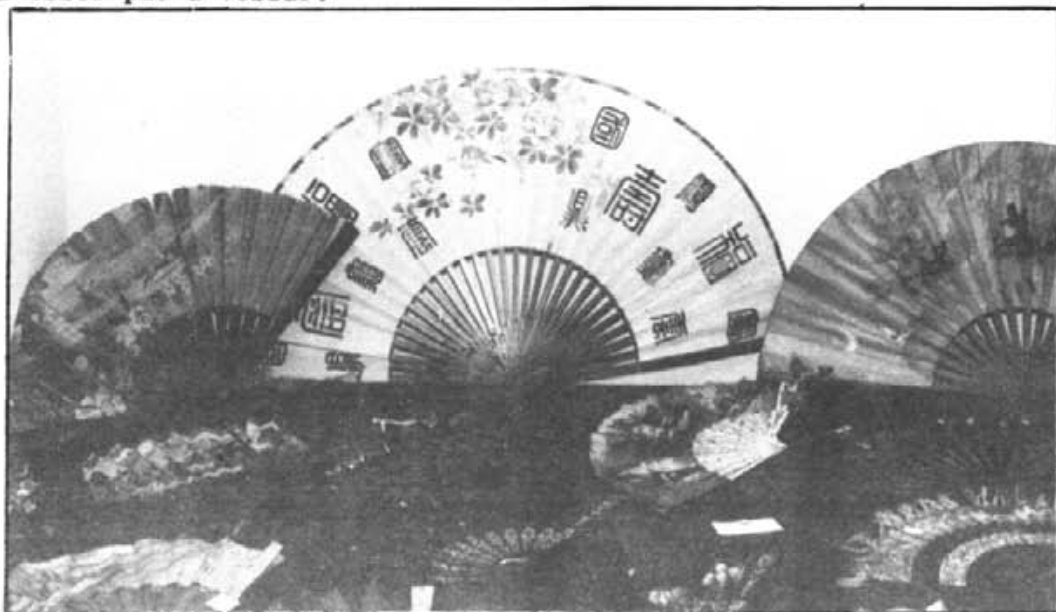
L'entrega d'aquests premis va tenir lloc al Saló de Cultura, que poc abans havia estat inaugurat. La inauguració va esser presidida pel Delegat del Govern Central, el senyor Gerard Garcia, pel representant del Consell Insular, el senyor Ribes de Reina, a més de les autoritats municipals. Després de l'acte inaugural, es va oferir un refresc al saló de la tercera edat, donat com cada any per la Caixa de Pensions.

També se va obrir l'exposició de ventalls organitzada per l'Associació de la tercera edat i patrocinada per la Conselleria de Cultura del Govern Balear. Va esser visitada per les autoritats abans esmentades.

El dia primer d'octubre va tenir lloc la representació de la comèdia L'amo de Son Grau i es pastor, escrita per en Pere Antoni Reinés "Corritx". Aquesta obra, ambientada als anys trenta i quaranta, fou escrita pensant en les persones majors del nostre poble, que en aquells temps treballaven a les nostres possessions. Aquesta comèdia, que va rebre una crítica favorable per part de la gent, va esser representada per les següents persones:

- L'amo de Son Grau: Pere Antoni Reinés "Corritx"
- La madona: Antònia Alzina "Maïans"
- La filla: Elionor PONS "de Can Tomàs"
- El pastor que demana feina: Jaume Cabanelles "de s'estany"
- La tia: Bel "Simona"
- Sebastià: Joan Martorell "Canta"
- Carter: Arnau "Ros"
- Apuntador: Pere PONS "Carter"
- Director: Joan Alcover "Covaner".

D'aquesta comèdia en varen haver de fer dues representacions degut a la gran quantitat de gent que la va voler veure. El saló de Cultura en les dues ocasions va esser ple a vessar.

Tornant a l'exposició de ventalls, direm que en dugueren més de dos-cents, que varen esser contemplats per un gran nombre de campaneters i gent forana, aprofitant les festes del nostre poble.

Per acabar, vull afegir que com a president de l'Associació de la tercera edat agraes a les autoritats municipals i al director de la Caixa les atencions que tenen amb noltros, i als "comediants" que, robant temps als seus quefers i al seu descans varen fer possible que les nostres festes fossin alegres i divertides.

EXCURSIÓ A "EL DORADO"

El passat 22 de setembre vàrem fer una excursió a "El Dorado", un espectacle que està situat a Magalluf, del terme de Calvià. Se tracta d'una còpia d'un poblat de l'Oest americà; desfilaren cow-boys i indis, que, muntats a cavall, simulaven vertaderes batalles. No hi podia faltar l'assalt a un banc, la carreta, l'església, l'oficina de correus, un grup de guapes ballarines ballant el can-can. Qualcú deia que això era cosa d'al.lots, però ja se sap que sobre gusts no hi ha res escrit. Passàrem un dia alegre i divertit que era lo que tots volíem.

La directiva de l'Associació, a proposta meua, va decidir per unanimitat contribuir amb 200.000 pessetes a la subscripció a favor dels damnificats del nostre Llevant mallorquí, gent que parla la nostra llengua i que té la nostra cultura, i que han quedat sense casa, sense mobles, sense roba; agricultors que conreen una terra fèrtil, ara hi tenen un pedregar, on no hi creixerà més l'herba, ni una flor, ni hi faran niu els aucells...

LA XOCOLATADA DE LA NIT DE CAP D'ANY

El 31 de desembre, la nit de Cap d'Any, al Saló de la tercera edat, va tenir lloc la tradicional xocolatada, que va transcórrer en un ambient de gran germanor. Mos va honrar amb la seva presència el senyor batle, acompanyat del delegat de cultura. S'hi va rifar una panera donada pel sr. batle, tot el que se va recaptar va passar al fons de l'Associació.

Un grup de l'Associació va repartir xocolata i ensaïmades als socis malalts o impeditos, com també a les persones de més edat del poble.

La festa se va acabar amb un ball vitenc. Ara la feina que tenim és preparar la gran festa de Sant Antoni, patró de la nostra Associació.

Pere Antoni Reinés "Corritx"

NA CATALINA PONS "COSTITXERA"

Na Catalina és una jove de 21 anys que, com d'altres allotes, va començar a anar a cosir per fer-se la seva pròpia roba. Li va agradar tant que es va plantejar aprendre patronatge i fer roba per a l'altra gent. Es va introduir en el món del disseny i ara intentarà posar-nos un poc a la moda.

- Has estudiat disseny perquè està de moda?

No, perquè m'agradava cosir. Me va venir aquesta idea anant a cosir a Inca. Abans no estava tant de moda el disseny; és ara que s'hi ha posat. Vaig anar a estudiar a una acadèmia a Palma que es diu Institut Fleming de la Moda. Es curs són tres anys de disseny i dos de patronatge. Hi anava cinc hores cada dia. Ses assignatures eren disseny -sa més important-, dibuix -venia una model a posar-, textil -apreníem ses classes de tela- i després història de sa moda des de sa prehistòria fins ara. Darrerament, cada setmana venia un dissenyador a fer-nos una conferència ia a final de curs férem una desfilada.

- Com veus el futur del disseny a Mallorca?

Crec que té bastant de futur. Si vols tenir un nom conegut el normal és fer feina a compte teu, perquè si fas feian per a una fàbrica posen es seu nom i no et dones a conèixer.

- Va ben vestida la gent de Campanet?

Sa majoria de joves sí. Van dins una línia esport que a mi m'agrada. S'hi miren més ara que fa un parell d'anys.

- Un dissenyador:

M'agrada molt na Sybila.

- Un color:

M'agraden sobretot es colors obscurs. Es verd, es granat i es negre.

- Quines tendències prefereixes?

Per exemple, una línia semiesport, amb falde llargues i amples, amb bruses que no siguin esquifides.

- Què opines de la moda que ha tret un dissenyador francès d'anar amb el pit descobert?

A mi no m'agrada. Ha esta un "boom" per donar-se a conèixer perquè abans aquest home era molt seriós. Jo crec que no es durà. Només qualche dona extravagant a alguna festa.

- De què depèn, segons tu, la bona imatge d'una persona?

Des vestit i des pentinat. Es vestit defineix bastant sa persona; pots conèixer com és sa gent.

- Com serà la moda dels noranta?

Es durà molt sa línia entallada, pantalons molt amples i de cintura alta. S'intenta que ses faltes siguin llargues, tant estretes com fonades. Aquest estiu se durà molt es color ivori, es verd sec, es blanc -com sempre- i es marró teula. Per a s'hivern és molt paregut a enguany: granat, verd fosc... Es marrons desapareixen i també se duran es morat i es beige.

- Què trobes de la mostra de disseny que organitza l'Ajuntament de Palma?

Està bé per a estudiants que comencen. És una manera d'ajudar es qui volen introduir-se en es món des disseny, encara que es premis no siguin substanciosos. TROP que hi ha molt de favoritisme. Nosaltres ens hi vàrem presentar es primer any i vàrem fer un vestit de festa. El vàrem pensar entre una companya de Vilafrañca, na Mª Antònia "Company" i jo.

- Dins el panorama internacional, amb quin país et quedes?

Amb Itàlia. És on se dissenya una moda més original.

- Quina roba dissenyes tu?

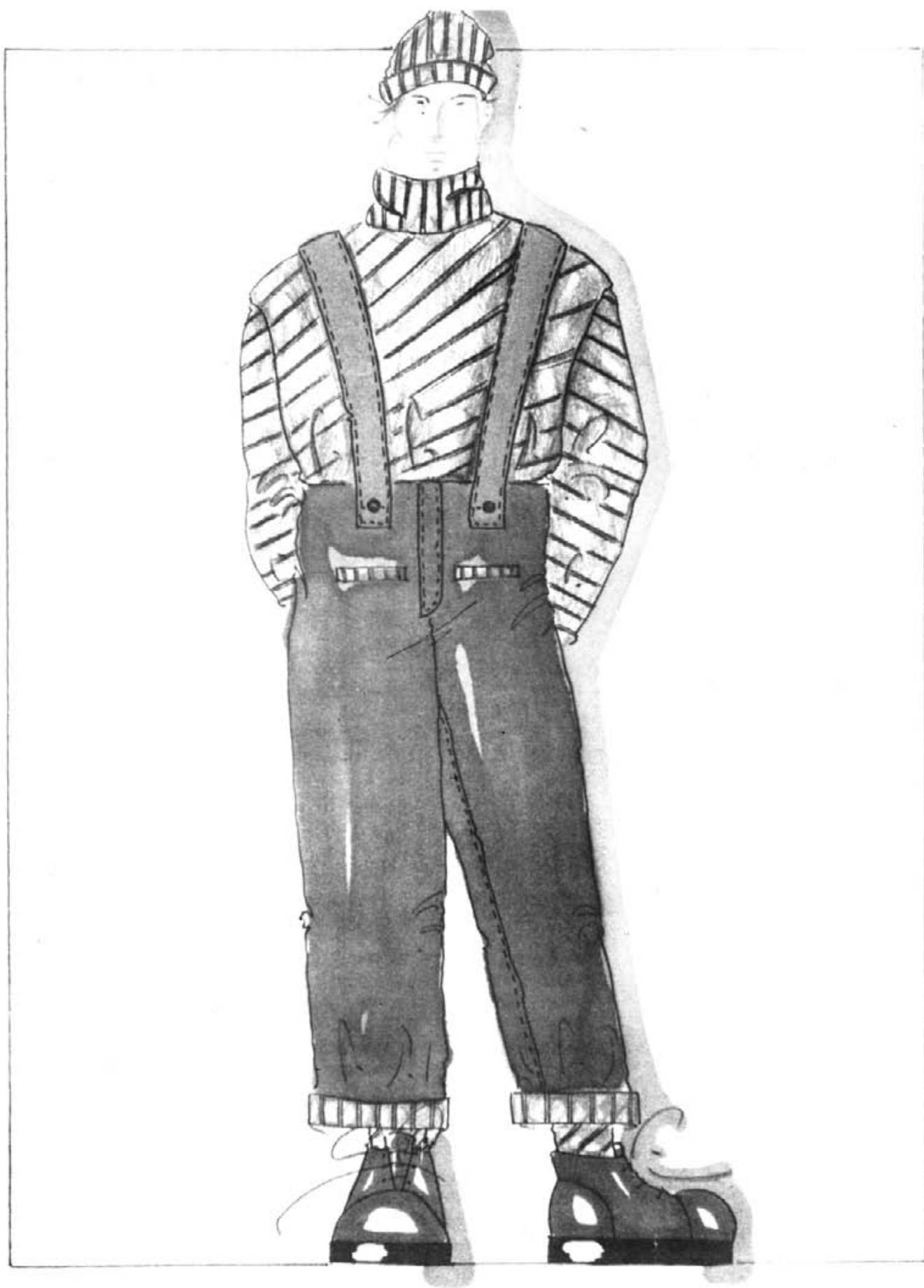
Sobretot juvenil, per a gent de 17 fins a 30 anys. Sa moda va normalment un any per endavant. Per fer una col·lecció fan cinquanta o seixanta esbossos perquè et surti una col·lecció de quinze o vint models. Faig es patrons d'aquests models i després les "glasilles" amb una tela a posta per fer proves. Després ja compro sa tela autèntica. Normalment vaig a Barcelona a comprar sa roba. Es talla sa tela i es fa es mostruari amb sa talla 40, que és sa mitjana d'una dona. Llavors sa tenda m'encomana ses talles que vol i jo faig ets escalats i tall sa roba segons ses talles. Duc sa roba a cosir a una dona. Es mostruari el cus tot jo. Vaig a un parell de tendes: una a Pollença, una a Palma, una a Felanitx i a Inca, a sa de na Margalida "Company". Per abril tenc pensat collir més tendes. També tenc pensat agafar un representant perquè de moment es meu novio s'encarrega de fer ses comandes. També tenia pensat fer una desfilada a Inca i convidar-hi un parell de tendes.

- Penses que la moda és necessària?

Sí que és necessària. Sempre n'hi ha haguda. Normalment sa gent sol anar a sa moda. Ses tendències de sa moda surten de Barcelona, Itàlia... Un any abans dones ses bases des color, es teixits. Sempre se mira enrera i s'aprofiten tendències d'anys anteriors.

Bé Catalina, et desitjam que continuïs amb sort i creativitat dins aquest món tan competitiu de la moda.

Francisca Bisquerra
Mª Antònia Juan
Bartomeu Martorell

IN MEMORIAM

de l'amic Miquel Cabanelles

Perquè no estic d'acord; no hi estic gens, Miquel; mes fes el que vulguis, saps. No m'escoltis. Però aquesta mort lenta, grisa i quotidiana no és gens bella. Deixa que t'ho digui, però fes el que trobis; no, no et vull contradir. Implicar altres ulls i altres cors al teu desig, i aquest sofrir aliè, i tanta por, i aquesta fosca rebregant-te l'esguard...No, Miquel, no és el camí. Potser una altra mort fóra més bella: aquella mort sobtada i decidida talment es talla una rosella tendra al sementer...Però la vida és tan preciosa, tanmateix, malgrat tots els desaires.

Frueix tota la pau, Miquel, com l'esplet de petites calèndules que en aquest temps de tardor omplen els nostres camps: te la desig.

Només tenia vint anys!

Cercava l'elixir que guarís totes les fosques de l'hora violeta.

El cor es trencava
pels racons més profunds de les incògnites
i no trobaven assossec els seus ulls verds.
A poc a poc
arribares al cim on es destrossen
esperances.

Tenies només vint anys.
L'irracional verí et corprenia
silenciós les venes i corria,
assedegat,
a ennegrir-te els llavis d'afalacs:
desvari d'un instant!
Eren fredes de somnis les paraules,
esvaïdes de tactes ja les mans.
Les ànsies amicals
que dins la nit la teva pell cercava
esdevenien crits entotsolats.
Era color de grana l'horabaixa;
era color de mort el teu esguard.
El cor escopinat que avui trobaren
només tenia vint anys.

Miquel Oliver

ELS REIS

Els dies 6 i 7 de gener es va representar a l'església parroquial l'obra Els reis o sa venguda del Messies. Recordareu que ara fa cinc anys, el 1985, ja es va fer aquesta representació. Vos en recordareu, a més de per l'obra en si, per la fretada que feua aquell dia. Al cap d'una setmana va nevar abundantment.

Aquesta peça teatral s'havia escenificat per primera vegada a Campanet l'any 1957. Després d'uns quants anys de representacions i de fins i tot algunes "gires" pels pobles de la comarca (sa Pobla, Muro, Búger, Caimari, Mancor, etc.), l'obra va caure en l'oblit i fins i tot se'n va perdre el llibret. En Joan Alcover "Còvener" el va recuperar fa uns anys i de llavors ençà aquest grup d'entusiastes posen periòdicament en escena aquesta obra de teatre religiós espectacular i grandiloqüent.

El pes de l'obra el du, sens dubte, el paper del rei Herodes, interpretat per en Jaume Cabanelles "de s'Estany". L'amo en Jaume, que ja va interpretar aquest paper ara fa trenta anys i busques, és l'autèntica estrella de la representació.

No hem d'oblidar, però, els altres intèrprets. Són els que segueixen: Guillem Móra (majordom), Antoni Femenia "Poncet", Joan Reinés "Caminer" i Joan Vives (Reis Mags), Arnau Pons "Ros" (confident), Jaume Vives i Jame Morell "Melis" (doctors de la llei), Manolo Domingo (hostaler), Biel Reinés "Caminer" (Josep), Maria Victòria Alzamora "de can Xisquet" (Maria), Maria Ll. Alcover "Còvenera" (Àngel), Joan Mairata (secretari), Antoni Morell "de s'Hostal" (General), Tomeu Palou i Pere Domingo (criats), Antònia Benàsser "Quart" (Sibilla), Elionor Pons "de can Tomàs" (mare), Pere-Antoni Reinés "Corritx" (batle) i Joan Martorell "Canta" (ajudant).

L'apuntador és en Pere Pons "Carter" i el sastre en Toni Reus "Maciana". A més hi ha col·laborat altra gent com maquilladores, fusters, picapedrers, etc. que no citarem un per un perquè deixariem algú. Les representacions es varen fer a benefici de la restauració de l'orgue parroquial.

CAMPANET

A LA "GRAN ENCICLOPEDIA DE MALLORCA"

Pel desembre de 1988 va quedar completat el segon volum de la Gran Enciclopèdia de Mallorca que es publica setmanalment en fascicles com a separata de la revista "Brisas" que s'adjunta els diumenges als diaris "Ultima Hora" i "Balears". En aquest segon volum la presència de Campanet —la seva gent i els seus llocs— hi ha estat generosament present. L'aparició dels llinatges Bennàsser i Bisquerra ha determinat que hi hagués una gran quantitat d'entrades dedicades a Campanet. Evidentment, ha estat la participació a plena dedicació del campaneter Damià Ferrà-Ponç en la redacció de l'Enciclopèdia el que ha fet possible que la nostra presència hi hagi estat tan còpula. Tot seguit oferim una relació de les entrades (articles) referides a Campanet que apareixen al segon volum:

- BARCELO GINARD, Bartomeu (p. 13)
- BARRABAS, Son (p. 21)
- BARRERA ALEMANY, Antonina —Maleca—, i Isabel Maria Pericàs Bennàsser —Coixeta— (p. 27, amb una glosa d'Antònia "Maleca").
- BELTRAN PONS, Bartomeu (p. 74, foto).
- BENNASSAR BISQUERRA, Joan (p. 82, fotografia).
- BENNASSAR GOST, Llorenç —Capell Passat— (p. 82, fotografia).
- BENNASSER (ps. 86-87, arbre genealògic de la família).
- BENNASSER, Antoni —de la Creu de Petxino— (p. 87).
- BENNASSER, Antoni —de la Creu de Petxino— (p. 87).
- BENNASSER, Bartomeu —de Gabellí— (p. 87).
- BENNASSER, Bartomeu —Gener— (p. 87).
- BENNASSER, Felip —Xapeta— (p. 87).
- BENNASSER, Jaume —Lluna— (p. 87).
- BENNASSER, Jaume —del Rafal— (p. 87).
- BENNASSER, Joan —de Biniatró— (p. 87).
- BENNASSER, Joan —de Massana— (p. 87).
- BENNASSER, Joan —Llesca— (p. 88).
- BENNASSER, Jordi —Monjo— (p. 88).
- BENNASSER, Mateu —de Monnàber— (p. 88).
- BENNASSER, Miquel —Xapeta— (p. 88).
- BENNASSER, Pere —Gaieta— (p. 88).
- BENNASSER i BENNASSER, Miquel —Soldat— (p. 88).
- BENNASSER i BENNASSER, Pere —de Biniatró— (p. 88).
- BENNASSER i BENNASSER, Pere Josep —Estrany— (p. 89).
- BENNASSER BIBILONI, Antoni —de Biniatró— (p. 89).
- BENNASSER BISQUERRA, Rafel (p. 89, reproducció del seu retrat).
- BENNASSER CAMPINS, Margalida —Coixina— (p. 89).
- BENNASSER MORRO, Joan —de Massana— (p. 89).
- BENNASSER PASQUAL, Bernat —Barbeta— (p. 89).
- BENNASSER PONS, Joan —Es metge vell— (p. 89).
- BENNASSER REINES, Cristòfol —Maïans—, i Cristòfol Bennàsser Gu-al i Joana Maria Bennàsser Quart (ps. 89-90, glosa del primer dels tres).
- BENNASSER REIRE, Guillem —de Massana— (p. 90).
- BIA, Son (p. 113).
- BINIATRO (p. 133, fotografia de les cases).
- BISQUERRA (p. 155).
- BISQUERRA, Joan —Roig— (p. 155).
- BISQUERRA, Pas d'en (p. 155).
- BISQUERRA, Rafel —de Gabellí— (p. 155).
- BISQUERRA ARMENGOL, Andreu —de Gabellí— (p. 156).
- BISQUERRA LLOMPART, Pere Josep —Garrover—, i Magdalena Bisquer-ra Rotger (p. 156).

- BISQUERRA SASTRE, Antoni —de Gabellí— (p. 156).
- BISQUERRA SASTRE, Rafel —de Gabellí— (p. 156).
- BO, POU (p. 171).
- BON JESUS, CAN (p. 200).
- BORDOI (p. 208).
- BORDOI, Pere (p. 209).
- BORDOI, SON (p. 209, fotografia panoràmica).
- BORDOI BENASSER, Miquel (p. 209-210, reproduïxen un document).
- BORDOI PISA, Miquel (p. 211).
- BORRAS, SON (p. 219).
- BOUS, COCO DES (p. 237).
- BUADES REINES, Joan (p. 261, fotografia).
- BUADES RIBER, Miquel (p. 261, fotografia).
- CABANELLAS BISQUERRA, Jaume (p. 311).
- CABOT, SON (p. 318).
- CA DE SON MONJO, PUIG DES (p. 345).

En total, al segon volum de la Gran Enciclopèdia de Mallorca hi apareixen cinquanta-sis entrades dedicades a Campanet. A partir d'aquesta dada, es pot afirmar que la consulta d'aquesta gran obra serà doblement útil per a un campaneter: per a conèixer Mallorca —el país— i per a conèixer Campanet —el poble—.

LLENGUA I MITJANS DE COMUNICACIÓ

A MALLORCA, JA PODEM VEURE EL CANAL 33

Durant les festes de Nadal i Cap d'Any tot Mallorca va poder començar a veure la programació del Canal 33 gràcies a una nova intervenció, que cal valorar com a molt positiva, de l'Associació Voltor. Des d'ara —tan sols fa falta cercar la freqüència en el cas de les antenes individuals— podrem rebre una programació feta en la nostra llengua d'una qualitat indiscutible. Esports a rompre, música de potada, pel·lícules, teatre, programes culturals, sèries que ofereixen emoció en capítols, ... En definitiva, una oferta televisiva molt atractiva que, a més a més, és en la nostra llengua.

UNA CAMPANYA DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA EN MARXA

EL Govern Balear, els Consells insulars de totes les Illes, i l'Ajuntament de Palma, amb l'assessorament tècnic de l'Obra Cultural Balear, han posat en marxa una Campanya de Normalització Lingüística. La nostra revista s'hi adhereix de manera incondicional i es compromet a contribuir, d'acord amb les seves possibilitats, a què la Campanya tenguí la màxima ressonància i eficàcia en l'àmbit de Campanet. Desitjaríem, però, que la Campanya fos eficaç, i per aconseguir-ho creim que és del tot necessari, en primer lloc, que les institucions que l'organitzen siguin coherents i compleixin amb tots els ets i uts la lletra i l'esperit de la Llei de Normalització Lingüística.

La llengua pròpia de les Balears està ben necessitada d'un suport incondicional de les institucions i dels ciutadans. Les primeres, fins ara, en lloc de donar llum donen fum, els segons viuen presoners de la inèrcia que els fa prescindir fàcilment de la llengua que els és pròpia. Esperem que la Campanya contribueixi a canviar aquests comportaments. La nostra revista —que té com el més important dels seus objectius el de contribuir a la normalització lingüística— sempre se situarà en primera línia per a defensar la llengua catalana, l'única que és pròpia dels mallorquins.

CONVERSA AMB N'ANDREU "PICOLINS"

Vaig néixer a Campanet dia 27 de gener de l'any 1910. Mumpare feia feina pes camp. I mumpare duia la casa i també anava pes camp.

Vaig anar a s'Escola Pública, que estava a s'Ajuntament, en es baixos. Es primer mestre va ser un de Caimari. Més malleit! I llavors Don Jeroni Roig. I més envant un capellà que feia escola a s'Ajuntament i li deien Don Gori. Vaig anar a escola fins devers dotze anys. I hi vaig aprendre de llegir, escriure una carta, fer quatre comptes...

A INCA: APRENTATGE DE LA MECÀNICA

Sa meva primera feina va ser fer d'epardenyer amb En Joan "Mosco", a Sa Carretera. Però només hi vaig anar quinze dies. Allò no m'agradava. Lo meu era sa mecànica.

Per fer de mecànic, primer havies de fer de ferrer. I vaig fer dos anys de ferrer amb Mestre Nadal "Ferrer", a Sa Carretera. Érem En Bernat "Goix", En Pere "Garinx" i jo. I llavors ja vaig passar a Inca a fer de mecànic en es taller de Ca Mestre Guiem "des Forn", en es Carrer de la Sirena. I hi vaig fer feina tres anys.

Quan vaig començar de mecànic hi havia pocs cotxos. Valien una fortuna! Es primer cotxo que hi va haver a Campanet va ser es de Don Ventura de Can Seguí, es senyor de Gabellí Petit. Era un cotxo americà: un Buig. Va costar devers vint mil pessetes! Es senyor de Gabellí Gran també tenia cotxo: un Elizalde amb ses marxas per defora. I En Pere Biel "de Sa Murtera" també va ser un des primers de Campanet que va tenir cotxo. Tenia un Mercedes.

Amb Mestre Nadal "Ferrer" guanyava una pesseta cada dia. I amb Mestre Guiem "des Forn" ja vaig guanyar sis reials. Per anar a Inca vaig comprar una bicicleta veia. Em va costar quinze duros. Eren molt! I anava i venia cada dia. A Inca ho tenia bé perque menjava a cal tio Duran. I si feia molt mal temps, qualche vegada hi quedava a dormir. Feia moltes hores dins es taller. De vegades venia a les nou o les deu de sa nit. Però sa feina no em costava gens de pena perque jo volia aprendre molt, molta mecànica. I vaig començar a comprar llibres sobre cotxos i motors. Sa teòrica amb sa pràctica avança molt. En es Carrer Major hi havia una llibreria i allà trobava llibres de mecànica. I sa casa Ford també editava uns catàlegs molt bons. Encara en guard un que se diu Manual Ford (El automòvil universal) (Barcelona 1920). Amb aquest llibre podies desmuntar i tornar muntar un Ford "Potada".

Mestre Guiem "des Forn" va ser un gran homo, un gran mestre per a jo. Molts de mestres estaven gelosos de lo que sabien i no ho volien ensenyar. Quan havien de fer una cosa complicada com és ara posar es cigüenyal damunt s'arbre de leves d'ien a'n es mosso: "Ves a dur tal clau!" I aquell mosso en tornar, trobava allò muntat i no sabia com ho havien fet. I aquell homo no avançava, no aprenia. I es mestres sempre anaven amb aquests secrets i aquestes punyeteries! Però Mestre Guiem "des Forn", no. Ell només tenia dues fies i no li sabia gens de greu ensenyar-mos es secrets de sa mecànica. I m'ho va ensenyat tot, tot sobre muntar i desmuntar motors. I jo estava entusiasmada. Devers les set des dematí partia cap a Inca. I feina fins es vespre! Passava un guster! I tanta curolla duia jo amb sa mecànica que no em feia res tornar d'Inca a les onze de sa nit amb fang i bassots. Sa qüestió era aprendre!

En aquell temps només hi havia dos tallers vertaders de cotxos a Mallorca: Ca Mestre Guiem "des Forn", a Inca, i Can Darder, a Palma. Mos duien cotxos de tot Mallorca. Es qui abundaven més eren Fords "Potada", Chevrolets, Renaults, Matys, Buigs, Talbots... Eren un cotxos molt primitius! Ara duen arran que elèctric i són una monada. No passes pena de res! I quan jo era jove les havies de posar en marxa rodant amb sa maneta. I roda qui roda! I roda qui roda! Arribaves a estar empenyat. I si es cotxo estava massa avançat et fotia reculada que et podia rompre es braç.

Es camins eren molt dolents i es cotxos s'espenyaven molt. Cada punt hi havia xassis romputs. I no hi havia maquinària com ara per fer sa feina. Amb un berbiqui de mà havia de fer es forats, tot a la mala! També se fonien moltes bieles. Dins ses bieles hi posàvem estany i plom amb un cuierot. I això era un material bo de fondre. I anaves amb so cotxo i amb això... Tetetetec! Uep! Una biela fotuda! I, au, a desfer sa culata, es carter i dur sa biela a fondre. I si no t'aturaves, sa biela pegava castanya i foradava es bloc o es càrter. A un Chevrolet que feia es correu d'Alcúdia, bé n'hi vaig mudar de bieles! I si era una magneto... casi ningú la sabia arreglar, a no ser En Plan dolit que va venir de Barcelona i estava en es Carrer de Sant Sebastià, a Inca.

A CAS BORD: XÓFER I MECÀNIC

L'amo En Joan "Bord" tenia es correu de Campanet. Però no en va tenir s'exclusiva fins que va entrar En Primo de Rivera. I mos duia tots es cotxos a arreglar a Ca Mestre Guiem "des Forn". I l'any 29, quan jo tenia 19 anys, l'amo En Joan "Bord" me va convèncer que passàs a fer feina amb ell. I Mestre Guiem "des Forn" va tenir un digust molt gros amb ell perque ja no li vàrem dur pus cotxos a adobar a'n es seu taller.

Es Bord tenia sa cotxeria davant Sa Rectoria. I allà jo li arreglava es cotxos. L'any 29, quan jo hi vaig començar tenia dos Fords "Potada". Un era matrícula PM-795. Tenia un toldo i podia dur cinc persones. A s'altre li deien Sa Galereta, perque damunt es cotxo hi havien posat una galera, i duia devers deu persones. Aquests Fords feien vuit cavalls de força. Quan jo hi vaig anar només anaven fins a Inca i allà empalmaven amb so tren.

Antes de l'any 29, a Can Ganxo compraren un camion que era un des més grossos de Mallorca. Era un Dodge Brother, americà, de trenta places. El menava En Miquel "Cusset" i anava de Campanet fins a Palma. I feia una competència grossa a'n es de Cas Bord. I l'amo En Joan "Bord" estava rabiós! Però entra En Primo de Rivera i dona tots es correus en exclusives. I se veu que l'amo En Joan "Bord" tenia bo a Obres Públiques... i agafa s'exclusiva

des correu de Campanet. I varen aturar es Ganxos. I estaven que feien flama-da! Es director des tren les envia a demanar i les diu: "Ja no podeu circular. Haurieu de vendre es camion a l'amo En Joan "Bord". I En Ganxo respon: "Vatua-dell! M'estim més pegar-li foc que vendre-li!" Però el varen arribar a engi-nyar. I dins s'Estació des Tren de Palma feren sa barrina per onze mil pesse-tes. I l'amo En Joan "Bord" estava darrera una porta qui escoltava!

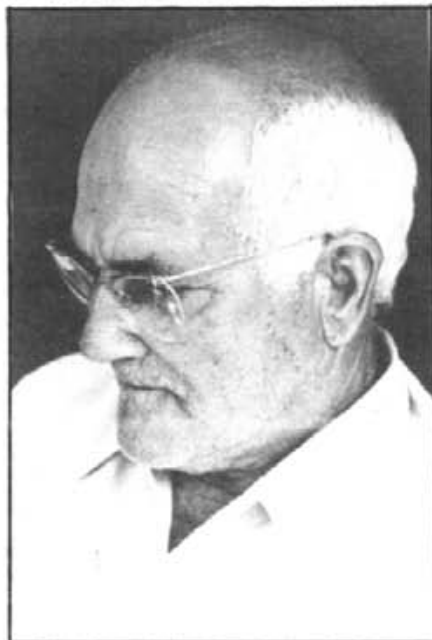
A Cas Bord ho dúiem es dos germans Bords -En Toni i En Joan- i jo. Vaig ensenyar de menar cotxo a'n es ffis d'En Joan: En Joan, En Llorenç i En Jau-me. I quan ets al.lots varen ser grans, En Toni "Bord" va passar a Palma d'en-carregat amb En Magí "Foguerada". I tenia es magatzem devora es Pont de Sa Rie-ra. L'amo En Joan "Bord" me donava sis pessetes cada dia. Era un bon jornal: un jornal de feina feixuga només en guanyava quatre. Sa meva feina era arre-glar es cotxos i menar-los. Antes de Moviment, es cotxos de Cas Bord només ana-ven a Palma dos pocs per setmana: es dimarts i es dissabtes. Anàvem estibats de gent. L'amo En Joan

"Bord" va fer posar un banc enmig des camion i essent de 30 places, en duia 40. I a damunt enca-ra anava estibat de tras-tos des botiguers: canas-tros de tomàtiques, de plàtanos... A tope! I de vegades encara havíem de reforçar amb un cotxo pe-tit de set o vuit places.

Vaig estar a Cas - Bord de l'any 1929 fins al 1947. Som de sa quin-ta del 31. Me vaig entre-gar el 32 i me llicencia-

ren es gener del 33. Vaig fer es servici en es Corter d'Artilleria de Sant Pe-re. I sempre estàvem acortelats perque cada dia hi havia huelgues i lio!

Quan va començar es Moviment, jo era a Inca amb so correu. I va venir un avion Elizalde des Port de Pollença i va tirar una bombeta de mortero devo-ra s'Estació. Llavors varen requisar es camions de passatgers i feren sa Co-lumna Volant d'Inca. I jo vaig haver de fer de xófer en aquest columna. I es falangistes de Campanet quan havien de menester un cotxo el demanaven a Cas Bord i venien a cercar-me en sa nit perque jo fes de xófer. I jo ben empipat però havia d'estar a ses ordes! Dia 17 d'agost me feren dur es campaners de ses esquerres, que havien detengut a Campanet, fins a Palma. I el sendemà, dia 18, me vaig haver d'entregar. I me varen dur tot d'una cap a'n es Frente de Manacor. I vaig estar dins aquells combats fins que se varen acabar. Vaig ser un des qui assaltaren es Puig de Son Corb. I en vaig veure de morts i de de-sastres! Acabat es Frente de Manacor, vaig quedar primer a Manacor. I lla-vors vaig passar a'n es Tren Automòbil, que era un exèrcit motoritzat amb -automòbils. I llavors vaig donar servici a'n ets aviadors italians de Son Sant Joan. Llavors a'n ets aviadors alemanys des Port de Pollença. I llavors a sa Base Naval de Sóller, de servici amb sos submarinos italians. Jo només passe-jaava ets italians. Guanyava deu pessetes cada dia i era un milord!

UN MECANIC A LA POSTGUERRA

Quan va acabar sa guerra, va venir sa fam. Però noltros no en vàrem passar gens. Me vaig casar el 39. I el 47 vaig fugir de Cas Bord i vaig posar un garaig a Palma. Vaig anar a Palma devers l'any 50. Vivia amb sa dona en Es Molinar. Es qui vàrem posar es garaig érem En Jaume "Roder", En Joan Gamundí "Es Moro" i jo. Estava en es Carrer de Bernat Amer, darrera Sa Riera. I vàrem tenir aquest garaig devers tres anys i, l'any 53, el deixàrem.

Quan va acabar es Moviment faltava de tot! No hi havia gasolina i varen entrar es gasogenos. Es cotxos funcionaven amb gasogenos de clovelles d'ametla i carbó. Dúiem es gasogeno darrera es cotxo. I jo anava per Valldemossa i Sóller. I quan arribàvem prop de Valldemossa a un lloc que se diu Es Nogueral que hi ha una curva molt empinada es cotxo acabava es menuts! Però jo duia quatre o cinc litres de benzina. I li donava un pelineu de gasolina mesclada amb so gasogeno i així es cotxo pujava. I en vols de brutor i mascara! Es qui fabricava gasogenos a Inca era En Joan Cànaves, un campaneter.

En aquell temps, ses gomes eren també una cosa sèria. En Toni "Muleta" tenia una ferreria a Son Massanet i les posava cadenes per damunt amb un pern per dedins. I aquell cotxo corria: trinc-a-tranc, trinc-a-tranc! A Can Noguera de Palma recautxutaven gomes. En Magí "Foguerada", que anava poderós, en va dur una barcada d'Anglaterra, bones, marca Goodyear. I l'amo En Joan "Bord" en va comprar dues pes camion. Li costaren mil duros cada una: una fortuna!

En es garaig de Palma teníem molta feina. Però faltaven moltes peces. I jo anava a sa Península i duia material de tota casta: motors, discos, ponts flotants, trens delanters... I tothom venia a comprar perquè a Mallorca no hi havia res. En una setmana per ventura anava i venia tres vegades de sa Península. Anava a Alicante, a un lloc que se diu El Rastro. I a València. I a Barcelona, per Collblanc. Anava allà on hi havia cementeris de cotxos de sa guerra. Comprava en gros. I llavors una agència nos duia aquest material a Mallorca. I dins es taller fèiem sa feina.

De sa Península dúiem motors de tota casta. Eren motors de quatre temps. Eren Matys, Ford AA, Ford BB, Adler, Citroën Pato... I en venia un: "Mém, un motor per una barca". I ets Adler anaven molt bé per motors de barca. I dins es taller muntàrem un parei de camions. I allò no tenia marca perquè una part era d'una marca i s'altra de s'altra i aquests camions posaven: "Reconstruïdo". Pardal, es motor era Pontiac i es diferencial Ford i jo què sé! I de vegades compràvem un camion a València i el dúiem a carrossar a Arbúcies que és un poblet des Pirineus de Girona.

Es garaig hauria pogut anar molt bé. Jo coneixia En Joan "Es Moro" perquè havíem fet es servici plegats. Era un gran mecànic. Però va ser un tudat. Quan jo era per sa Península abandonava es garaig! I En Jaume "Roder" me diu: "Andreu, val més que ho deixem anar". I com que En Joan "Es Moro" tenia sa patent des garaig en cap seu nos va fotre. I l'any 53 vaig deixar es garaig i me'n vaig anar amb En Jaume "Roder" que anava de ranxos i contrabàndoi. I tenia deu o quinze homes que feien feina per ell. I jo li feia de xófer i li traguina es material. I vaig estar amb En Jaume "Roder" devers catorze anys.

Aquesta conversa amb Andreu Alzina i Buades "Picolins" fou gravada per Damià Ferrà-Ponç a Campanet dia 26 de juny del 1986.

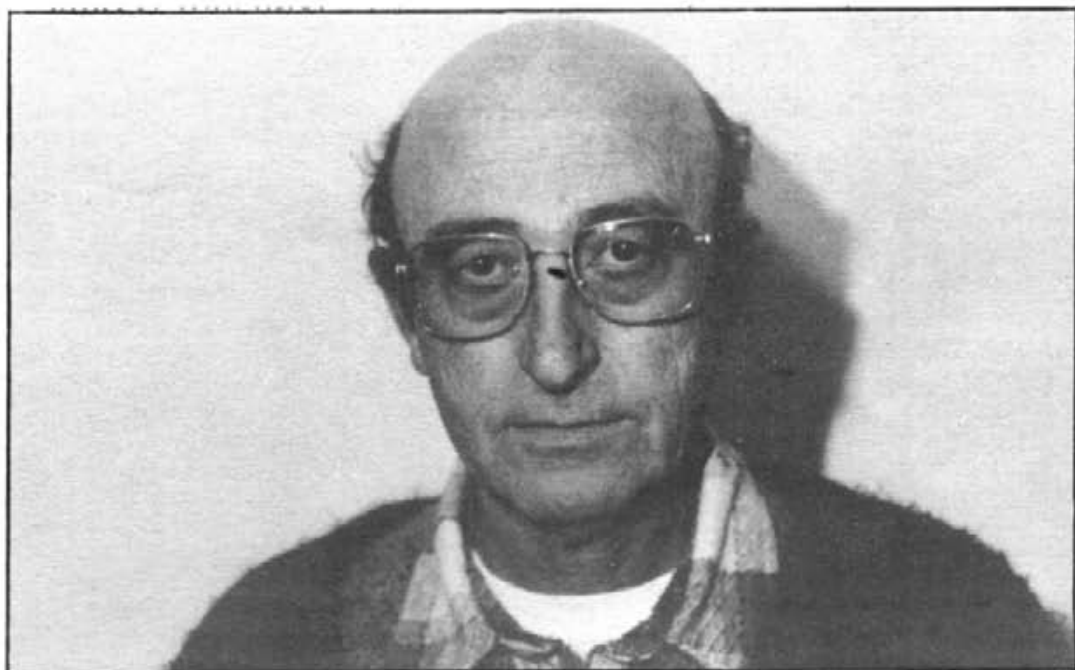
EL PINTOR BERNAT MORELL

En Bernat Morell i Bennàsser "Pereó" va néixer a Campanet el 6 d'octubre de l'any 1929. Ha mort seixanta anys després a conseqüència d'un càncer d'esòfag. Amb l'arribada de la mort ha quedat interrompuda la realització d'una obra artística que s'havia iniciat a la dècada dels cinquanta i que encara continuava fent-se, potser amb més esplendor que mai, en l'actualitat. Una obra que era en aquests darrers anys quan havia assolit els seus majors nivells de bellesa, originalitat i perfecció tècnica.

En Bernat Morell, fill de pares pagesos, aprengué les primeres lletres en el Col·legi de les monges agustines i a l'escola pública del poble. Més endavant va ingressar al Seminari franciscà de La Porciúncula i dia 9 d'octubre de 1955 va ésser ordenat sacerdot.

Com a religiós, va dedicar-se sobretot a l'ensenyament: als anys cinquanta a La Porciúncula, als seixanta a Sant Francesc d'Inca. Sobretot va fer-se càrrec de l'ensenyament del Grec i de la Història de l'Art. Les seves classes, sempre fetes amb apassionament, amb freqüència deixaven de banda el programa oficial i es convertien en tertúlies sobre qüestions culturals, artístiques i cíviques. D'aquelles classes, amb un professor que manifestava els més diversos i imprevists estats d'ànim, els alumnes en pogueren aprendre moltes lliçons: una actitud de contemplació devota de les bel·leses de l'art, una mentalitat poc acomodaticia a les circumstàncies ambientals, un sentiment de llibertat, un amor apassionat per la llengua i la identitat de Mallorca. En algunes d'aquelles classes minoritàries de Grec —a les darreries dels 60— s'hi intercalaven els comentaris del llibre Els mallorquins d'en Josep Melià i la traducció de fragments de La Ilíada. En plantejar-se, als anys seixanta, la substitució del llatí per les llengües "vernacles" a la litúrgia, en Bernat Morell va ésser un decidit partidari de l'ús del català com a llengua de culte. El seu malloquinisme de tota la vida —probablement après en l'exemple d'alguns franciscans notables, com el Pare Rafel Ginard, pel Cançoner del qual en B. Morell va recollir gloses a Campanet— va quedar sempre explícit amb l'elecció de la forma catalana del seu nom com a signatura per als seus quadres.

L'any 1970 va haver-hi canvis importants en la vida de B. Morell: va sortir de l'ordre franciscana i va convertir-se en un capellà depenent del bisbe de la diòcesi. A més, aquell mateix any, probablement per a rompre amb més contundència amb els seus anys anteriors, va partir cap a l'Argentina, on s'hi estigué tres anys dedicant-se a activitats eclesiàstiques i artístiques.

Poc temps després d'haver retornat a Mallorca, es va fer càrrec de la Parròquia de Moscardi. Hi trobà una església amb males condicions, i d'immediat es va convertir en l'impulsor de la restauració del temple, de les seves pintures interiors i del seu orgue. La tasca va esser duita a terme entre el 1978 i el 1979, amb la participació d'un gran nombre de moscardiens, que hi treballaren desinteressadament tots els dissabtes d'un any. El mèrit d'en B. Morell va esser el de saber il·lusionar la gent de Moscardi en un projecte col·lectiu de dimensions religioses, culturals i cíviques. En B. Morell ha viscut a Moscardi els seus darrers anys de vida, fent-hi de capellà i dedicat a la pintura.

Una malaltia greu, que ha durat aproximadament un any, va produir-li la mort dia 8 de novembre de 1989. Fins pocs dies abans, el pintor va mantenir l'esperança de recuperar-se i de continuar la seva activitat pictòrica.

Com a pintor i dibuixant, l'obra d'en Bernat Morell abasta un període de prop de quaranta anys. Sense pretensions de fer-ne una anàlisi —i seria ben convenient que es fes, així com també una exposició antològica àmplia—, podríem dir que l'element més característic de la seva obra és la fascinació pels colors i pels jocs d'harmonia que sorgeixen de la seva combinació. Igualment, un altre tret fonamental del seu trajecte com a pintor seria la recerca d'un estil personal, original.

La vocació pictòrica d'en Bernat Morell va sorgir al Seminari i de bon començament ja va sentir-se incòmode dins les coordenades de l'academicisme. Primerament els frares Joan Llabrés i Rafel Garau, i després els pintors inquers Teresa Fiol, Alexandre i Antoni Rovira li ajudaren a resoldre les insuficiències tècniques que ell encara no havia resolt a causa de la seva condició d'autodidacta. Però, va esser als anys seixanta quan en B. Morell va trobar-se amb el pintor que el marcaria d'una manera més profunda i decisiva: es tractava del post-impressionista català Casimir Tarrassó. D'ell en va assimilar l'ús dels colors encesos, del paisatge com a pretext per a construir superfícies cromàtiques pròximes a l'abstracció, de la pintura com una expressió orgiàstica dels sentits. Durant uns anys, els paisatges del pintor campaneter, i també els dibuixos, varen estar fortament influïts per l'estil d'en Tarrassó. Foren, potser, uns anys d'un excessiu mimetisme. Però, la personalitat creativa d'en Morell ben aviat va esser capaç de trobar camins propis: el figurativisme de temàtica religiosa (Jesucrist, Sant Francesc, l'escena del darrer sopar...), els quadres i dibuixos carregats d'un simbolisme molt complex de tarannà surrealista, els dibuixos minuciosos i màgics de llocs i elements campaneters (els que il·lustraren un programa de festes o la Història de Campanet d'en Ramon Rosselló Vaquer), les figures de traç expressionista dibuixades sobre cartró, retrats que eren a la vegada hiperrealistes i onírics, les evocacions del seu paradís perdut de la infantesa,...

En el terreny del paisatge —el gènere predominant en l'obra del pintor—, va experimentar una evolució des del tarrassonisme cap a formes cromàticament més asserenades i cap a l'ús d'unes tècniques que combinaven la pinzellada puntillista amb un cert toc ingenuista. L'església i la vall de Sant Miquel varen esser, al llarg dels anys, els dos elements que varen atreure amb més força l'interès de l'artista. En va pintar una gran quantitat de variants. No hi ha dubte que ningú no ha sabut interpretar tan suggestivament com ell els encants d'aquest paisatge campaneter. A les darreries de la seva vida, defugint ja del tot les pinzellades gruixades, els seus paisatges havien assolit un nivell molt elevat de depuració i de idealització, i tenien una gran càrrega poètica i la capacitat d'incitar l'espectador a escapar-se de la realitat a través d'un viatge relaxant i asserenat. Un bon antídote per a un artista de personalitat complexa i convulsa.

Al llarg de la seva vida de pintor, en B. Morell va realitzar un bon nombre d'exposicions. Val a dir, però, que mai no va patir d'exposicionitis. Sense cap afany d'esser exhaustiu, en voldria assenyalar i comentar algunes.

La primera de totes probablement va esser a Campanet, pel maig de 1968, quan l'Agrupació Cultural li va retre un homenatge. Les pintures exposades foren sobretot paisatges, destacant un Sant Miquel que va servir, en prova de la seva notorietat, per a il·lustrar el catàleg.

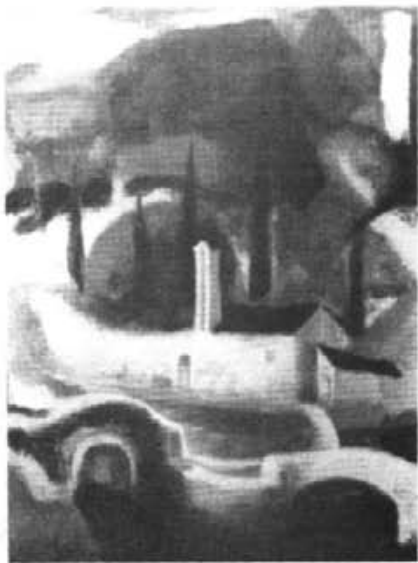
Per les festes de Cap d'Any de 1972-73 va exposar novament al nostre poble. En aquesta ocasió a la Casa de Cultura de la Caixa. S'hi pogueren veure retrats (el del pare i la mare), evocacions de la infantesa (Homenatge als meus pares i germans), composicions florals, paisatges (la majoria campaneters), dibuixos (Teranyina) i ceràmiques. Va esser una exposició rica i important.

El febrer-març de 1974 va exposar a la Galeria palmessana 4 Gats. Era la primera mostra que feia a Palma i, a més a més, a una sala de considerable prestigi. En aquesta exposició, juntament amb una selecció de paisatges, s'hi mostraren els extraordinaris dibuixos —quasi de miniaturista— que havien estat reproduïts a un programa de festes de Sant Victorià. En Damià Ferrà-Ponç, que signava el text de presentació, va escriure: "Aqueix grapat de dibuixos centrats sobre les terres mallorquines de Campanet —vila nadiua de l'artista— és, alhora, el silenciós testimoni d'una desfeta i l'evocació d'uns fantasmes personalíssims. D'una banda s'hi fa palès l'enderrocament de la societat agrària de Mallorca: entre els murs enrunats del casal dels Montenegro, a Ullaró, els pagesos s'apleguen per representar, per última vegada, la festa dels seus treballs. El contrast entre les ruïnes i l'acció dels camperols fa més palès encara l'ensorrament d'un món. Elegia? Simplement retrobar les imatges d'una infantesa feliç i emmotllar-les en un temps històric de crisi. Bernat Morell no és el cronista atent de la caiguda d'un món: ell és tan sols un company de viatge dels seus propis records que es traslladen misteriosament dels obscurs soterranis del passat a la precària supervivència del dibuix".

Els mesos de novembre-desembre de 1978 va exposar al Centre d'Expositors d'Inca. El catàleg duia un escrit del periodista pobler Pere Bonín. Els paisatges que s'hi mostraren assenyalaven un temps de transició entre un paisatgisme que encara conservava l'empremta tarrassoniana fins a uns altres que eren de realització molt més personal i anunciaven l'estil dels seus darrers anys com a paisatgista.

Aquell mateix any, pel març, havia fet altra volta una exposició de paisatges a Campanet, a la Sala de Cultura de "La Caixa".

A les darreries dels setanta, va exposar a la Galeria Joaquim ^{MIR} de Palma, al carrer de la Concepció. Probablement va esser en aquesta ocasió quan es va veure que el seu paisatgisme ja havia trobat, de manera definitiva, un camí propi, original, amb unes característiques totalment personals. El camí havia estat llarg fins arribar a aquells paisatges depurats, asserenats, resolts amb pinzellades puntillistes, més pròxims a les sensacions musicals que a les versemblances fotogràfiques, sense excessos cromàtics ni matèrics. Tot hi era armoniós, simfònic.

Per l'agost de 1981 va exposar a la població catalana de Roses. EN aquella ocasió va esser l'escriptor Alexandre Ballester el que va signar la presentació del catàleg. Era una mostra de paisatges.

La darrera exposició que va realitzar va esser del desembre de 1988 al gener de 1989 al Molí d'en Xina d'Algaida. Hi havia dibuixos sobre cartró (figures humanes que eren cossos forjats amb traços tan sols insinuats, de tarannà expressionista, plens de força), uns quants retrats, paisatges, quadres de complexa temàtica simbòlica,... Va esser una bona exposició per a posar punt i final a una vida dedicada a l'art. Un art que probablement podria lluir més que mai si se n'organitzàs una exposició antològica que fos, a la vegada, àmplia i fruit d'una selecció rigorosa.

Per acabar voldria fer esment a dues altres realitzacions artístiques del pintor Bernat Morell. A l'estiu de 1966 va fer una estada a Sicília i va decorar la petita església de Sant Caloggero. Sicília i Itàlia en general sempre van esser dos llocs que en B. MORELL va visitar amb molta de satisfacció. El 1982 va il·lustrar amb trenta magnífics dibuixos sobre llocs del nostre poble la Història de Campanet d'en Ramon Rosselló Vaquer i de n'Antoni López PONS que es va publicar aquell any.

Tot plegat fa d'en Bernat Morell un pintor de mèrit indubtable.

D'ESQUERRA A DRETA: ABDO CAMPINS ("ABDON"), SEBASTIÀ PONS ("BANYETA") i BERNAT NADAL. SÓN, RESPECTIVAMENT, L'APARELLADOR, EL MESTRE D'OBRES I L'ARQUITECTE DE L'EDIFICI DE LA CASA DE CULTURA I DEL LOCAL DE LA TERCERA EDAT. ACABAT L'ANY 1989.

► Calçats i Esports PETXINO

● C/. Petxino, 30 - Tel. 516082 - CAMPANET

BAR
CA'S
RETO
GELATS
I
TAPES
VARIADES

ESPORTS ESPORTS ESPORTS ESPORTS

CAMPIONAT DE BILLAR

En el mes de gener va començar al Bar Sol el I Campionat de Billar de Campanet. Hi havia tres grups de jugadors: el vermell, on participaven els tretze millors, el grup blau i el grup verd.

Es va començar a jugar pel sistema de lliga i estava previst que duràs uns quants mesos. Però el mes d'agost el Bar Sol va tancar les seves portes i el campionat es va suspendre.

BÀSQUET A CAMPANET

Aquesta temporada varen començar la competició dos equips, un menys que la temporada anterior. Pel que fa als seniors, al principi tenien una plantilla de deu jugadors. Es varen produir dues baixes i per això es va incorporar un jugador procedent d'un equip d'Inca.

La primera fase de la lliga es pot dividir, quant a joc, en dues etapes: una primera en què es varen aconseguir vuit victòries per dues derrotes, i una segona etapa en què hi va haver una baixada de joc i els resultats foren cinc victòries i cinc derrotes.

A la segona fase, les coses han millorat i s'han guanyat els dos partits que es duen jugats fins ara.

Els problemes són la falta d'un entrenador fix. Els propis jugadors fan d'entrenador i preparador físic. És un problema que es va repetint any rera any. Les aspiracions són pujar de categoria i guanyar els partits del play-off, concretament el que disputaran contra l'equip d'Inca.

Quant a les fèmines, l'equip cadet està format per dotze jugadores. Es varen produir dues baixes respecte de l'any anterior i s'hi han incorporat dues jugadores. Des de l'inici de la temporada es duen jugats vuit partits, amb el resultat de dues victòries i sis derrotes.

No es tenen aspiracions molt altes; només guanyar algun partit més. Això serà impossible, però, si no es fa un poc de sacrifici. De les sis derrotes, tres han estat per poca diferència i mala sort. La resta, per una àmplia diferència.

CAMPIONAT DE TRUC

La parella formada per en Joan Socies "Portell" i en Bernadí Amerngual "Ret" va guanyar dia 11 de febrer el II Gran Torneig de Truc de les Balears, representant el Club Esportiu Campanet. Varen aconseguir cinc dels set punts que estaven en joc.

Ara ja ha començat el III Gran Torneig i a Campanet es juga la fase local al Bar dels Germans March i al Bar de la Tercera Edat, amb una trentena de parelles inscrites. És pràcticament segur que la fase comarcal es jugarà a Campanet enguany.

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

ELS BENJAMINS DEL C.E. CAMPANET

Campanet enguany compta amb cinc equips de futbol que participen a competicions oficials. Els més jovenets, els benjamins, participen en el torneig organitzat pel Consell Insular de Mallorca. Ara tot just han acabat la primera volta els resultats que han obtingut poden considerar-se dignes. Es troben a la meitat de la taula classificatòria i, amb dotze partits jugats, han fet onze punts. Han marcat devuit gols que han estat aconseguits per en J.A. Martorell (4), Rafel Pons (3), Guillem Alemany (3), Gabriel Pons (2), Pere Antoni Pons (2), Jaume Rayó (2), Joan Amengual (1) i Jaume Jover (2).

L'entrenador de l'equip és en Jaume Rayó i en Pere Pons "Mosco", en Jaume Nadal i en Joan Amengual són els delegats.

La plantilla és formada pels següents jugadors (anomenats seguint l'ordre que ocupen a la fotografia):

Josep Antoni Sampol "Rosset", Pere Pons "Mosco" (delegat), Martí Plomer, Gabriel Pons "Mosco", Pere Antoni Pons Tortella, Gaspar Barceló, Rafel Pons "Cassolí", Guillem Alemany "Cotorra", Joan Amengual, Jaume Rayó (entrenador), Joan Antoni Martorell, Francesc Sánchez, Joan Pons "Cassolí", Jaume Jover "Puça" i Antoni Morell. També formen part de la plantilla n'Enric Josep Jaume, en Pau Comas i en Pere Joan Alorda.

EL BEC INFORMA

Moció per a la implantació del reciclatge de paper i vidre a Campanet

El fet que l'Ajuntament no es va adherir a la campanya per l'ús de paper reciclat proposada pel BEC el 1988 i que no hagi contestat a la petició de col·locar contenidors per a la recollida de vidre al poble ha motivat que el BEC presentàs aquesta moció davant el consistori de Campanet.

El reciclatge dels fons que produeix la societat actual té com a objectius l'estalvi d'energia i de despeses econòmiques, així com la conservació del medi ambient. La moció compromet a l'Ajuntament a reciclar el paper i el vidre que s'utilitza al seu municipi. Fer una campanya de conscienciació entre la població. Col·locar contenidors per a depositar-hi el vidre i recollir periòdicament el paper a les cases. Procurar que les papereries, estancs i botigues de Campanet venguin paper reciclat com a paper d'ús quotidià. I que l'Ajuntament introdueixi de manera progressiva la utilització del paper reciclat en les tasques municipals.

PER UNA RADIO INDEPENDENT

A principis del mes de setembre, el Bloc Ecologista de Campanet va presentar oficialment davant l'Ajuntament una petició per a la creació d'una ràdio local independent i no municipal. A finals d'octubre encara no ens havien comunicat res al respecte. La petició demanava una subvenció i un local per a l'emissora així com el suport de la Sala davant els diferents tràmits legals.

El muntatge tècnic anirà a càrrec de particulars que s'han ofert de forma desinteressada. També s'impartirà un curs als aficionats a càrrec dels responsables de Ràdio Jove.

L'emissora pretén ésser la veu de totes les entitats del poble i si una cosa té clara es que vol ésser independent i no municipal. No volem que l'Ajuntament la controlï ni ara ni mai.

Els programes que s'emetrien serien els informatius, esports, musicals, culturals, educatius, etc. També es retransmetrien els plens del nostre Ajuntament.

La ràdio estaria oberta a tota classe d'opinions i emetria íntegrament en llengua catalana. L'emissió seria de dos o tres dies per setmana.

El Partit Popular, Els Verds-Llista Verda i el PSM-Esquerra Nacionalista ens han fet arribar la seva postura favorable al projecte radiofònic. Aquests són els grups i entitats que varen signar la petició: Associació de la Tercera Edat, Associació Pares d'Alumnes del Col. Públic Llorenç Riber, As. Pares d'Alumnes de Ntra. Senyora de Consolació, Consell Pastoral-Parròquia de Sant Miquel, Coral Sant Miquel, Col·legi Públic Llorenç Riber, Col. Nostra Senyora de la Consolació (ca ses monges), Escola de Ball de Bot, Revetlla Campanetera, Obra Cultural Balear-Revista "Campanet", Club Esportiu Campanet, Banda "La Unió" i Assistenta social.

Noranta-vuit propostes foren entregades en el concurs per elegir el nom de la ràdio local de Campanet. La guanyadora fou Maria del Carme Garcia amb el nom de Ràdio Picornell. En segon lloc va quedar Victor HUGO amb ràdio Raiguer i Aina Maria Martorell fou la tercera amb Ràdio Muntanya.

Notícies

El BEC va adherir-se i participar en la manifestació per salvar Cala Mondragó. Es recolliren signatures per salvar Mondragó i en contra del camp de golf de Montblanc (Maria de la Salut). En total, es varen presentar unes 300 signatures, totes recollides a Campanet.

El BEC va participar en la Campanya organitzada per la Crida en motiu del 31 de desembre. La campanya es basava en la Constitució i en el dret a l'autodeterminació de les nacions.

Activitats

Setembre, 23. Centenars de Kgs. de paper vell són recollits a les cases del nostre poble.

Octubre, 14. Recollida de botelles de vidre a les cases. En recollirem més de 1000. El dissabte 13 de gener en tornarem a recollir. També avisam que no tireu les piles de rellotge petites, les de les ràdios, despertadors, etc. També passarem a recollir-les. Les piles botó dels rellotges contenen mercuri. Un microgram de mercuri contamina un litre d'aigua, o un gram embruta una tona d'aigua. Per tant, degut a la seva toxicitat és aconsellable no tirar-les.

Setembre. Membres del GOB Mallorca, GOB Menorca, Assemblea Ecologista i Pacifista, Grup d'Agricultura Ecològica, Campanya per la Desnuclearització de la Badia de Palma, Grup per la Pau i la no violència de Sóller i Bloc Ecologista de Campanet, amb l'ajuda d'altres persones, organitzen la coalició ecologista Els Verds-Llista Verda a les Illes.

Diumenge 18 de febrer. Excursió en bicicleta a Can Sion. Partida a les 9³⁰ de la Plaça Major.

"CORREU VERD"

Aquests darrers mesos han aparegut dos números més —el 9 i el 8— de la revista que publica el Bloc Ecologista de Campanet. Al número de setembre-octubre sobretot es feia campanya a favor de la candidatura Els Verds-Llista Verda que es presentava a les eleccions generals. Dels números de novembre-desembre la informació més destacada són els resultats d'una enquesta feta per la mateixa entitat. Vegem-ne els resultats:

1. Es necessària l'obertura d'una nova carretera a Campanet?

SI - 110 (40⁷%) NO - 160 (59²) NS/NC - 40

2. Estàs d'acord amb la construcció d'un camp de golf a Caselles?

SI - 80 (27¹%) NO - 215 (72⁹%) NS/NC - 15

3. Estàs d'acord en què la ràdio de Campanet sigui independent i no municipal?

SI - 220 (80%) NO - 55 (20%) NS/NC - 35

4. Estàs d'acord en prohibir l'aparcament de cotxes a la Plaça Major?

SI - 190 (64⁴%) NO - 105 (35⁵%) NS/NC - 25

5. Estàs d'acord en l'asfaltat del camí que va del carrer de la Font al Pou Bo?

SI - 155 (54³%) NO - 130 (45⁷%) NS/NC - 25

6. Quina d'aquestes revistes coneixes?

"Correu Verd" (245, 79%), "Natura" (135, 40⁵), "Integral" (95, 28⁵%), "Esprai" (60, 18%).

7. Quins dels següents fets condemnes?

Energia nuclear (280, 84%), Venda d'armes a dictadures (275, 82⁵%), Noves urbanitzacions (240, 72%), Pena de mort (230, 69%), Manipulació genètica (170, 51%), Homosexualitat (55, 16⁵%).

Aquesta enquesta fou feta durant el mes de novembre. Se feren 310 enquestes a majors de 12 anys del terme municipal de Campanet.

EMERGÈNCIES PART FORANA

**Servei de Bombers
del Consell Insular de Mallorca**

● **Parc principal**

☐ Perc auxiliar

**amb la meitat
de números
l'ajudem
en la meitat
de temps**

**ACCIDENTS
INUNDACIONS
RESCATS
INCENDIS**

**CONSELL INSULAR
DE MALLORCA**